

U s n e s e n í

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. června 2017 v trestní věci obžalovaného **M. K.**, nar. XXXX v XXXX, nezaměstnaného, trvale bytem XXXX, odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Břeclavi ze dne 4. dubna 2017, č. j. 3 T 7/2017- 94, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 256 trestního řádu **s e** odvolání obžalovaného **z a m í t á** .

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku, jehož se podle zjištění soudu I. stupně dopustil tak, že společně s odsouzenou K. M., nar. XXXX, ohledně níž nabyl napadený rozsudek právní moci, v přesně nezjištěné době od února 2016 do 15. 6. 2016 v úmyslu získat konopí za účelem vlastního užívání, na půdě domu č. XXXX v obci XXXX, kde žije obžalovaná M., připravili oba obžalovaní podmínky pro neoprávněné pěstování rostlin konopí a to ve speciálních stanech vybavených vzduchotechnikou a umělým osvětlením, následně obžalovaný K. obstaral rostliny konopí, o které se obžalovaná M. starala, a dále zpracovávala tak, že je sušila a separovala jejich kvetoucí a plodonosné vrcholíky (konopí) s tím, že se o vyrobené konopí podělí, a dne 15. 6. 2016 vydali policejnímu orgánu 31 kusů rostlin konopí o výšce cca 31 cm v květináčích, 8 ks rostlin konopí o výšce 35 až 40 cm ve fázi sušení a usušenou rostlinu konopí o výšce 40 cm, dále obžalovaná M. vydala sušenou rostlinou hmotu, kterou měla při sobě a která obsahovala chemickou sloučeninu delta-9-tetrahydrokanabinol, který je psychotropní látkou zařazenou ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v seznamu č. 5, v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek a který přirozenou složkou konopí, které je zařazeno ve smyslu ustanovení § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, mezi omamné látky do Seznamu III podle Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhl. č.62/1989 Sb.), uvedeného v Příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, kdy celkem se jednalo o 900g rostlinného materiálu zajištěného v domě z čehož bylo 735g toxikomansky využitelného (konopí) s obsahem 47,78g delta-9-THC, a 30,4g konopí, který měla obžalovaná M., u sebe s obsahem 2,44g delta-9-THC.

Za tento přečin uložil soud I. stupně obžalovanému podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 1 roku, jehož výkon byl obžalovanému podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku podmíněně odložen za zkušební dobu v trvání 1 roku.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání do výroku o vině a trestu, které odůvodnil prostřednictvím obhájce, v němž uvedl, že s úvahami soudu,

uvedenými v napadeném rozsudku nesouhlasí, protože soud I. stupně své rozhodnutí o vině obžalovaného opřel jen o výpověď obžalované M. a neuvedl, proč její výpověď je pravdivá a výpověď obžalovaného není. Obžalovaný M. pouze pomáhal, s její drogovou trestnou činností nemá nic společného. Soud I. stupně neuvedl nic konkrétního, co by zpochybňovalo věrohodnost výpovědi obžalovaného. Nebyly provedeny odběry otisků prstů či pachové stopy na věcech, které byly obžalované M. zabaveny, aby se prokázalo, že obžalovaný s touto věcí nemá nic společného. Provedené důkazy soud I. stupně hodnotil jednostranně, tím porušil zásadu opatřování důkazů ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Proti sobě stojí jen výpověď obžalovaného a obžalované M. a za tohoto stavu musí vést důkazní situace soud I. stupně k úvaze, pokud uvěří jedné z verzí, proč je věrohodná a druhá nikoliv. Taková úvaha soudu I. stupně chybí. Současně tato důkazní situace musí vést při aplikaci zásady „in dubio pro reo“ k následnému zproštění obžalovaného. Tvrzení soudu, že obžalovaný je nepřímou usvědčován výpovědí svědkyně H., nemůže obstát. Tato svědkyně naopak podpořila verzi obžalovaného, že prováděl práce na zahradě a zateploval střechu nad částí, kde bydlí její syn, což není nic trestného. Soud hodnotil výpověď této svědkyně pouze podle verze obžalované M., nikoliv z pohledu obžalovaného, což odporuje zásadám spravedlivého procesu a způsobuje nepřezkoumatelnost úvah soudu. Rozsudek byl vydán v rozporu se zákonem při porušení základních zásad trestního řízení. Obžalovaný navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a obžalovaný byl obžaloby zproštěn nebo aby věc byla vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Věc byla předložena Krajskému soudu v Brně jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Odvolání bylo podáno oprávněnou osobou dle § 246 odstavec 1 trestního řádu, v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu a svým obsahem splňuje zákonné podmínky uvedené v § 249 odstavec 1 trestního řádu.

Odvolací soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.

Zjistil, že řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nebylo zatíženo podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí rozsudku (§ 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu).

Odvolání obžalovaného směřuje do hodnocení důkazů. V této souvislosti odvolací soud připomíná, že hodnocení důkazů je výsadním právem soudu I. stupně a odvolací soud není oprávněn do něj zasahovat, jestliže není v rozporu se zásadami formální logiky, jestliže se nejedná o případ opomenutých důkazů nebo v případě, že skutková zjištění by byla v extrémním rozporu s provedenými důkazy. Taková pochybení však shledána nebyla, naopak se odvolací soud se závěry soudu I. stupně zcela ztotožnil. Obžalovaný ze spáchání skutku je usvědčován výpovědí spoluobžalované, dnes již odsouzené, K. M.. Její výpověď v přípravném řízení i v hlavním líčení je naprosto shodná a obžalovaného ze spáchání skutku usvědčuje. V obou výpovědích setrvala tato obžalovaná na tom, že to byl obžalovaný K., kdo sehnal sazenice. Za to mu slíbila část usušené úrody. Uvedla, že v té době byl obžalovaný K. nezaměstnaný. Je vyučený elektrikář, odborné práce by sama nezvládla. Obžalovaný sestavil stan, zateplil střechu, zavedl elektřinu, zprovoznil ventilátory, elektro soustavu, tedy věci nezbytné pro pěstování rostlin konopí. O tom, že obžalovaný provedl zateplení střechy (což je také jedna z nezbytností pro vytvoření vhodných podmínek pro pěstování rostlin konopí) svědčí i výpověď svědkyně H., která potvrdila, že v kritickém období obžalovaný k nim dojížděl a prováděl nejen různé práce na zahradě, ale i zateplení střechy. V této části je tak

výpověď obžalované M. nepřímou podporována výpovědí svědkyně H.. Ani v části, která prokazuje subjektivní stránku, tedy vědomost obžalovaného, za jakým účelem jsou tyto práce prováděny, nestojí výpověď obžalované M. osamoceně. Je podporována i obsahem facebookové komunikace mezi obžalovanou M. a obžalovaným K., zjm. ze dne 24. 2. 2016 ohledně „kytek“ a také ohledně knihy o „indoor grow“. Za tohoto důkazního stavu proto není důvod nevěřit výpovědi spoluobžalované, dnes již odsouzené, M., že obžalovaný věděl, za jakým účelem jsou předmětné práce prováděny, sazenice konopí za účelem vypěstování obstaral a za tuto spolupráci mu obžalovaná M. přislíbila část usušené úrody konopí. Subjektivní stránka ve formě úmyslu přímého podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jak konstatoval soud I. stupně, byla i u obžalovaného K. tímto naplněna. Za zcela nadbytečné za tohoto důkazního stavu by bylo provádět další důkazy, na které obžalovaný v odvolání poukazuje - otisky prstů či pachové stopy na věcech, které byly obžalované M. zabaveny. Opatření a provádění takových důkazů by bylo nad rámec § 2 odstavec 5 trestního řádu, neboť na základě dosud provedených důkazů byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí o věci, jak stanoví § 2 odstavec 5 trestního řádu. Provedené důkazy také soud I. stupně řádně vyhodnotil, jak mu ukládá § 2 odstavec 6 trestního řádu a ze správných a úplných skutkových zjištění pak dovodil i správné právní závěry. Proto byl výrok o vině jako správný potvrzen.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud I. stupně vycházel z hledisek pro ukládání trestů uvedených v § 37 až 39 trestního zákoníku a své úvahy podle § 125 odstavec 1 trestního řádu v odůvodnění napadeného rozsudku rozvedl. U obžalovaného neshledal žádné polehčující ani přitěžující okolnosti, k předchozímu odsouzení nelze přihlížet jako k okolnosti přitěžující. Obžalovaný byl ohrožen trestem 1 rok až 5 let. Uložený trest odnětí svobody na samé dolní hranici trestní sazby § 283 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy v trvání 1 roku, s podmíněným odkladem na nejkratší možnou zákonem stanovenou zkušební dobu v trvání 1 roku není proto možné označit jako trest nepřiměřeně přísný. Není tak dán zákonný důvod uvedený v § 258 odstavec 1 písmeno e) trestního řádu pro změnu jeho druhu ani výměry.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že odvolání státního zástupce není důvodné, proto bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.

Poučení o opravných prostředcích

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. b/cc § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a/ trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265 odst. 2 trestního řádu).

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí, uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán
- čeho se dovolatel domáhá
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu

odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a-1/ nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání **činí 10.000,- Kč.** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 13. června 2017

JUDr. Libuše Gloserová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Markéta Brázdová